

τοῦ φιλολάου Μονάρχου, τοῦ Γαληνοτάτου Ἀνακτος Σουλτάν Ἀπδούλ Χκαίτ Χάν, ἐξυμνούμενον καὶ μετὰ σεβασμοῦ ἀπαγγελλόμενον ἐν προσφάτοις ῥοδαῖς καὶ ἄτμασιν, εὐλογεῖται ὑπό τε μαθητῶν, διδασκάλων καὶ ἐφόρων, πρὸς ἐνδείξιν τῆς τῷ Ἀνακτι ὀφειλομένης εὐγνωμοσύνης, ἐπὶ τῇ πατρικῇ Ὑψηλῇ προστασίᾳ, ἧς τὰ ἐκπαιδευτήρια ταῦτα ἀπολαύουσι παρὰ τῆς Α. Α. Μεγαλειότητος καὶ τῆς πεφωτισμένης Αὐτοῦ Κυβερνήσεως. Ἡ δὲ Μ. τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία ἀντιπροσωπευθεῖσα ἐν ταῖς ἐορταῖς ταύταις τῶν γραμμῶν ἐνιαχοῦ μὲν ὑπὸ τῆς Α. Θ. Παναγιότητος, ἐνιαχοῦ δὲ ὑπὸ τῶν σεβ. ἀρχιερέων ἢ ἄλλων καταλλήλων ἀντιπροσώπων, ἐπρυλόγησεν ἐγκυχρίως τοὺς καρποφόρους μόχθους τῶν κοπιώντων ἐν τῷ πνευματικῷ τούτῳ ἀμπελῶνι καὶ τὰ κράτιστα αὐτοῖς ἐπηύξατο.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Ἐξεδόθη νεωστὶ ἐν Θεσσαλονίκῃ βιβλίον μουσικὸν ἐπιγραφόμενον **Ἑγκόλπιον Ἱεροφάλτου** ὑπό τινος, Δημητρίου Βουλγαράκη, περὶ οὗ ἀνεκοινώθη τῇ Ἐκκλησίᾳ ὅτι διαφθείρει τὸ ἀρχαῖον καὶ πατροπαράδοτον Ἐκκλησιαστικὸν ὅρος. Ἡ Ἱ. Σύνοδος λαβοῦσα ὑπ' ὅψει τὰ περὶ τούτου ἀνέθηκεν ἐκ τριμελῆ Ἐπιτροπὴν συγκειμένην ἐκ τοῦ Μητροπολίτου ἁγίου Σάμου κ. Γαβριήλ, τοῦ Μ. ἀρχιδιακόνου κ. Κοσμᾶ καὶ τοῦ Πρωτοφάλτου τοῦ Πατριαρχικοῦ ναοῦ κ. Γ. Βιολάκη τὴν ἐντολὴν τοῦ ἐξετάσαι τὸ βιβλίον τοῦτο καὶ υποβαλεῖν τὴν γνώμην αὐτῆς. Ἡ ἐν λόγῳ Ἐπιτροπὴ ὑπέβαλεν ἤδη τῇ Α. Θ. Π. τῷ Οἰκουμενικῷ Πατριάρχῃ τὴν ἔκθεσιν αὐτῆς, ἐξ ἧς ἀποσπῶμεν τάδε: «Τὴν σεβαστὴν ταύτην ἐντολὴν προθύμως πάνυ ἀποδεξάμενοι καὶ τὸ καταγγελλόμενον βιβλίον ἰδίᾳ τε ἕκαστος καὶ ἐν συνεδρίᾳ ὁμοῦ διεληθόντες καὶ ἐκμελετήσαντες, λύπη βαθεῖα συνεσχέθημεν, ἰδόντες τὴν καταπληκτικὴν θρασυτητα καὶ ἀτίθειαν μεθ' ἧς ὁ ἐκδότης αὐτοῦ ἄλλα μὲν τῶν ἀρχαίων πρωτοτύπων ἐκκλησιαστικῶν ἁγμάτων μαχαίρᾳ ἀξιοπρίνου κτύχδειας χρησάμενος περιέκοψέ τε καὶ ἀμαθῶς ἠλλοίωσεν, ἄλλα δὲ ὅλως περιμόρφωσεν, ἕτερα δὲ καὶ ἰδίᾳ ἄλλων τε

ὁμοίων αὐτῷ προσήνεγκε ξένα ὅλως τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ὕψους, κατὰ τε ρυθμὸν καὶ ποιὸν, τῆς ἱερᾶς οὕτω μουσικῆς σωφροσύνης ὅλως παρεκτραπείς. Ἐπεὶ τοίνυν ἡ ἱερά καὶ ἀγιωτάτη Σύνοδος τὴν ἐπὶ τοῦ μουσικοῦ τούτου βιβλίου ταπεινὴν ἡμῶν κρίσιν ἐνετείλατο αὐτῇ καθυποβαλεῖν, εὐσεβάστως ἀποφαινόμεθα ὅτι τὸ **Ἐγκύλιον** τοῦτο τοῦ **Ἱεροψάλτου**, ὅλως ἐστὶν ἀπὸ τῆς πρώτης αὐτοῦ σελίδος ἄχρι πέρατος ἀποκηρυκτέον καὶ ἀποβλητέον τῆς ἐν ταῖς ἱεραῖς Ἐκκλησίαις χρήσεως ὡς ἀλλότριον τῆς Ἐκκλησιαστικῆς μελωδίας».

Τῆς γνώμης ταύτης ἐγκριθείσης ὑπὸ τῆς Ἱ. Συνόδου, ἀνετέθη τῷ Μητροπολίτῃ Θεσσαλονίκης, ἵνα ἐνεργήσῃ τὰ δεόντα ἐπιτοπίως πρὸς ἀποκήρυξιν τοῦ ἐν λόγῳ βιβλίου καὶ ἀπαγόρευσιν τῆς χρήσεως αὐτοῦ ἐν ταῖς αὐτόθι ἐκκλησίαις ἢ σχολαίαις.

Ὁθωμανικὴ Χρηστομάθεια ἦτοι συλλογὴ τῶν ἐκλεκτοτέρων τεμαχίων τῶν ἀρίστων ὀθωμανῶν πεζογράφων καὶ ποιητῶν μετὰ πολλῶν σημειώσεων ἐρμηνευτικῶν καὶ γραμματικῶν. — Ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω τίτλον ἐξεδόθη κάλλιστον καὶ λυσιτελέστατον ἔργον φιλοπονηθὲν παρὰ τοῦ κ. Ἀλεξάνδρου Χαρακτίδου, ὅστις ἀπὸ πολλοῦ πᾶν εὐδοκίμως διδάσκει τὴν ὀθωμανικὴν γλῶσσαν ἐν τοισι σχολείοις τοῦ Πέρα. Τὸ κάλλιστον ἔργον τοῦ κ. Α. Χαρακτίδου ἐστὶ διηρημένον εἰς τρία μέρη ἀρχόμενον ἀπὸ τῶν στοιχειωδεστέρων τῆς γλώσσης καὶ προβαίνον πρὸς τὰ δυσχερέστερα, ὑπὸ ἐκάστην δὲ σελίδα ὑπάρχουσι ἄριστοι σημειώσεις ἐρμηνευτικαὶ καὶ γραμματικαὶ μεγάλως διευκολύνουσαι οὐ μόνον τὴν κατανόησιν τοῦ κειμένου ἀλλ' ἂν καὶ τὴν ἐν γένει ἐκμάθησιν τῆς γλώσσης. Ἡ ἀνάγκη καὶ ἡ ὠφέλεια τῆς σπουδῆς τῆς ὀθωμανικῆς γλώσσης διὰ πάντα κάτοικον τῆς αὐτοκρατορίας εἰςὶ τοσοῦτο καταφανεῖς, ὥστε οὐδὲλοις χρήζουσιν ἀποδείξεως, τὸ ἔργον τοῦ κ. Ἀλεξάνδρου Χαρακτίδου θέλει διευκολύνει μεγάλως τὴν σπουδὴν ταύτην. Ἐφ' ᾧ καὶ συνιστῶμεν θερμῶς τὸ πόνημα πάσῃ τῇ σπουδαζούσῃ νεολαίᾳ καὶ παντὶ ἐπιθυμοῦντι ἵνα ἔχῃ ἄριστον ὁδηγὸν εἰς τὴν σπουδὴν τῆς Ὁθωμανικῆς γλώσσης.

HEFELE, Bischof Dr. Carl. Jos. v., *Conciliengeschichte*. Nach den Quellen bearbeitet, ε' τόμ. β' ἐπὶ τῷ β' καὶ βελτιωμ. ἐκδ. ὑπὸ τοῦ καθηγ. Dr. Alois Knöpfler. Freiburg Br. Herder, 1886. σ. XII 1206, 8 μ. Μάρκ. 14.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ

ΛΗΘΕΙΑ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

ΤΟΜΟΣ

9

ΕΤΟΣ Ζ'Α

1886